

[H. C. Hansen.]

for de nuværende regeringspartier fuldtud at anerkende som de egentlige årsager til vor vanskelige stilling. De mange og stærke ord, som man navnlig fra konservativ side har betjent sig af, om pengeudpumpning og inflationsskabende politik, var der ikke noget af i den højtærede finansministers tale, og det var rart. Den højtærede statsminister talte om at bekæmpe den inflation, der er en trusel mod det danske pengevesen, men henviste iøvrigt til den højtærede finansministers redegørelse og må altså også antages at godkende vor og nu den højtærede finansministers fremstilling af den økonomiske udvikling og de bestemmende faktorer i den.

Nu skal der efter den højtærede statsministers udtalelse findes en løsning både af de akutte og af de mere langsigtede økonomiske problemer. Hvad går da regeringens forslag ud på, og hvad er nyt i forhold til det forhandlingsprogram, som vi fremlagde? Jeg ser i denne forbindelse bort fra, at vi nu må have tilvejebragt dækning for de øgede forsvarsudgifter. Forhandlingerne om lovforslaget om udskrivning af en værneskat og et forsvarslån må tages op og sagen løses ud fra de forudsætninger, som under lovforslagets første behandling blev nævnt fra vor side. Dette er en af forudsætningerne for vor deltagelse i forhandlingerne om yderligere skatter. Det nu fremsatte lovforslag om bemyndigelse til optagelse af forsvarslån synes at foregribe den opnåede enighed om, at mulighederne for at finde andre finansieringsformer end det tvungne forsvarslån skulle undersøges, men forslaget kan vel foreløbig betragtes som et ændringsforslag til det af os fremsatte lovforslag.

Finansministeren var nu nået til et forventet underskud på valutabalancen for 1951 på omkring 800 mill. kr. til trods for overførslerne til bunden liste. Jeg vil ikke anfægte dette tal, der jo som udtalt hviler på et skøn og er behæftet med nogen usikkerhed, men jeg vil gerne stille et par spørgsmål om forudsætningerne for skønnet. Bygger dette skøn på den forudsætning, at man vil fastholde varer på den bundne liste i det nuværende, efter overførslerne den 8. august fastlagte omfang? Hvis dette er tilfældet, synes jeg man skal sige det, selvom det naturligvis vil stille mange udtalelser fra de tidligere oppositionspartier i et ejendommeligt lys. Dernæst: er der taget hensyn til det valutatab, som fedtstofrationeringens ophør vil medføre? Er dette tilfældet, da med hvor stort et

beløb? Og er det ikke tilfældet, hvormed vil den højtærede finansminister da begrunde det?

Af det forventede underskud på ca. 800 mill. kr. ønsker ministeriet ved særlige forholdsregler at bringe ca. 500 mill. kr. ud af verden, medens man håber på, at visse selvregulerende kræfter efterhånden vil vise deres virkninger. Inden nytår, og måske før, har vi opbrugt den første tranche på 270 mill. kr. i den europæiske betalingsunion, og selv hvis regeringens program gennemføres og får de omtalte virkninger, er der al udsigt til, at også den anden tranche vil blive opbrugt i løbet af 1951; jeg tror ikke, der står strid mellem den højtærede finansminister og mig om denne betragtning. Om vi vil kunne nøjes hermed, afhænger af virkningerne af finansministerens forslag. Det omfatter ca. 300 mill. kr. i indirekte skatter, efter hvad den højtærede minister har oplyst, ca. 100 mill. kr. i besparelser på statens budget og den sidst forelagte buket af direkte skatter på omkring 200 mill. kr., og det forventes, at disse 600 mill. kr. i skatter og besparelser vil formindske valutaunderskudet med 400—500 mill. kr. Vi kender endnu ikke forslaget om indirekte afgifter; vi accepterer uden videre det synspunkt, regeringen har anlagt: ikke at møde med disse forslag her i rigsdagen, før der er sikkerhed for deres gennemførelse, men vi kender ikke disse forslag endnu, og vi kan derfor ikke tage stilling til de enkelte forslag. Også den afgående regering ville have forelagt forslag om indirekte afgifter, men afgørende for, at de vil få den fulde virkning på valutabalancen, er reguleringen af importen med et tilsvarende beløb. Hvis denne tanke ikke fastholdes, vil skat- ternes effekt for valutastillingen blive betydelig mindre, og fastholdes importnedskæringen, synes jeg, at man har glemt at takke den afgående regering for, at den dog på dette punkt har taget det første skridt henimod at få hånd i hanke med udviklingen.

Besparelserne på op til 100 mill. kr. på statens budget ligger jo langt fra de muligheder på 600 mill. kr., som den ærede formand for finansudvalget har for øje; men dette tal er vel også anvendt i valgkampens hede og har vel nærmest været beregnet, om jeg så må sige, til indre brug i kampen om de resterende venstremandater i Svendborg amtskreds. Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg finder den højtærede finansministers skøn fornuftigt, omend sikkert i overkanten af mulighederne, og jeg finder anled-